

רע"פ 3973/19 - שי פניני נגד מדינת ישראל, יואב איתאל

בית המשפט העליון

רע"פ 3973/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: שי פניני

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. יואב איתאל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' גריל, כ' סעב ו-א' לוי) מיום 11.6.2019 בע"פ 4248-02-17

בשם המבקש: עו"ד סתיו סער

החלטה

**

1. לפני בקשת רשות ערעור לפי סעיף 70ד(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' גריל; כ' סעב; ו-א' לוי) בע"פ 4248-02-17 מיום 11.6.2019, אשר דחה את ערעורו של המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בקריות (השופט י' טורס) מיום 30.5.2019, אשר קיבל באופן חלקי את בקשתו של המשיב 2 והתיר את פרסום כתב האישום שהוגש נגד המבקש וכן פרפראזה של תוצאת ההליך נגדו.

2. בתמצית ייאמר, כי ביום 12.4.2015 הגישה המדינה כתב אישום נגד המבקש בגין עבירה של אחזקה/שימוש עמוד 1

בסמים לצריכה עצמית. המבקש הודה בכתב האישום וביום 11.9.2016 ניתן פסק דין בו נקבע כי ביצע את העבירה המיוחסת לו אך בית המשפט נמנע מהרשעתו. בפסק הדין ציין בית המשפט כי לא הוכח חשש מבוסס לפגיעה אפשרית במבקש שיהא בה כדי להצדיק איסור גורף על פרסום שמו של המבקש וההליך בעניינו, ולפיכך ראוי לבטל את איסור הפרסום המלא שניתן קודם לכן. עם זאת, אפשר בית המשפט למבקש להביא ראיות ולטעון באשר לאפשרות פרסום פסק הדין תוך השמטת החלקים שיש בהם פגיעה בביטחונו, באופן המאזן בין ביטחונו לבין האינטרס הציבורי שבפרסום. ביום 19.12.2016 ניתנה החלטה משלימה, במסגרתה קבע בית המשפט כי יש לאפשר פרסום חלקי של פסק הדין. ערעור שהגיש המבקש, בו טען בין היתר כי קיים סיכון לשלומם ולביטחונם בעקבות הפרסום שהותר, התקבל בנקודה זו. בפסק דין מיום 9.3.2017 קבע בית המשפט המחוזי כי בנסיבות העניין התקיים האמור בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, ולפיכך צו איסור הפרסום המקורי יעמוד בעינו.

3. ביום 5.5.2019 הגיש המשיב 2, עיתונאי באתר החדשות "וואלה", בקשה לבית משפט השלום לאפשר לו לעיין בתיק הפלילי שהתנהל נגד המבקש, ובהמשך ביקש גם להתיר את פרסום פסק הדין ופרטים נוספים מן התיק. עוד הוסיף, כי הואיל והמבקש הגיש את מועמדותו לתפקיד יו"ר ועד מחוז בלשכת עורכי הדין ובכך התעצמה זכות הציבור לדעת אודותיו - מוצדק עתה הפרסום ביתר שאת. לאחר שמיעת הצדדים, נעתר בית המשפט ביום 30.5.2019 באופן חלקי לבקשה, והתיר את פרסום כתב האישום, וכן פרפראזה של תוצאת ההליך בלבד. בית המשפט נתן דעתו לעקרון פומביות הדיון ולכך שמעמדו האישי של המבקש השתנה הואיל והעמיד עצמו לבחירה לתפקיד ציבורי חשוב ובעל השפעה, וכך גם נקודת האיזון ששימשה בעבר להוצאת הצו. בהמשך לכך, נקבע כי כיום, ביחס לפרטים שאין חשש ממשי ומוכח כי פרסומם יביא לפגיעה בביטחונו של המבקש, גוברת זכות הציבור לדעת. עוד נקבע, כי לא הוכח שפרסום עובדת העמדתו של המבקש לדין ותוצאת ההליך (להבדיל מפרטים אחרים) עלולים לפגוע בביטחונו או לסכל את תכלית הצו, ולכן יש להתיר כאמור פרסום חלקי ומצומצם.

4. המבקש לא השלים עם ההחלטה האמורה והגיש עליה ערעור, במסגרתו טען בין היתר כי הסמכות לדון בבקשה לביטול צו איסור הפרסום אינה נתונה לבית משפט השלום, כי החלטתו משמעה התערבות בפסק דין חלוט שניתן בערעורו וכי מועמדותו לתפקיד ציבורי כזה או אחר אינה יכולה לגבור על זכותו לביטחון ולשלום גופו. בפסק דין מיום 11.6.2019 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, משלא מצא להתערב בהחלטתו של בית המשפט השלום, אשר נתן את ההחלטה המקורית בנוגע לאיסור הפרסום, ולאחר שעיין במסמך מודיעיני עדכני מיום 10.6.2019 המלמד כי רמת הסיכון הנשקפת למבקש מאפשרת את התרת הפרסום החלקי. לפיכך, הורה בית המשפט המחוזי כי "הפרסום יותר אך ורק במתכונת כפי שתיקבע ותאושר בהחלטה שייתן בית משפט קמא לאחר שתונח בפניו הפרפראזה", אשר תוגש לעיונו ללא דיחוי.

5. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה חוזר המבקש על הטענות שהועלו על ידו ונדחו בערכאות קמא. לטענתו, עניינו מעלה שתי שאלות משפטיות עקרוניות - האחת, האם מוסמכת הערכאה הדיונית לדון בבקשה לביטול צו איסור פרסום אשר ניתן במסגרת הליכי ערעור, "חרף לשון החוק המפורשת" השומרת סמכות זו ל"בית המשפט שנתן את הצו" כאמור בסעיף 70 לחוק בתי המשפט; השנייה, "האם מקום בו נמצא כי מתקיימים תנאי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, בקשר לביטחונו של בעל דין, יש כלל נפקות לשאלת מעמדו הציבורי ותפקידו".

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כל עניינה של הבקשה הוא בשאלת יישומו של הדין החל בסוגיות של איסור והתרת פרסום, וחרף הניסיון לשוות לה אופי עקרוני - אין מתעוררת בבקשה כל שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים.

אף לגופו של עניין, סבורני כי לא נפלה טעות בפסק דינו של בית משפט קמא, שכזכור לא הסתפק אך בחומר המונח לפניו והורה על קבלת מסמך סודי לבירור מידת הסיכון הנשקפת למבקש ככל שיותר הפרסום כאמור בהחלטתו של בית משפט השלום. זה המקום להזכיר, כי אין לבעל דין זכות מוקנית לכך שצו איסור פרסום שניתן בעניינו יעמוד בעינו דרך קבע, והוא מטבעו תלוי בנסיבות שעשויות להשתנות. על שינוי הנסיבות בעניינו עמדו הערכאות קמא בפירוט, מסקנותיהן נראות בעיני נכונות, ותוצאתן - מידתית.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית ועמה הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לצדה.

ניתנה ביום, ט' בסיון התשע"ט (12.6.2019).

תוקנה היום, י"ג בסיון התשע"ט (16.6.2016).

ש ו פ ט